

Tonto el que no entienda,
 Cuenta una leyenda,
 Que una hembra gitana,
 Conjuró a la luna hasta el amanecer,
 Llorando pedía,
 Al llegar el día,
 Desposar un calé.
 "Tendrás a tu hombre, piel morena",
 Desde el cielo habló la luna llena,
 "Pero a cambio quiero,
 El hijo primero,
 Que le engendres a él.
 Que quien su hijo inmola,
 Para no estar sola,
 Poco le iba a querer".
*Luna, quieres ser madre,
 Y no encuentras querer que te haga mujer.
 Dime, luna de plata,
 ¿Qué pretendes hacer con un niño de piel?
 Ah-ah-ah-ah, ah-ah-ah-ah,
 Hijo de la luna.*
 De padre canela nació un niño,
 Blanco como el lomo de un armiño,
 Con los ojos grises en vez de aceituna,
 Niño albino de luna.
 "¡Maldita su estampa! ¡Este hijo es de un payo!
 Y yo no me lo callo".
*Luna quieres ser madre,
 Y no encuentras querer que te haga mujer,
 Dime, luna de plata,
 ¿Qué pretendes hacer con un niño de piel?
 Ah-ah-ah-ah, ah-ah-ah-ah,
 Hijo de la luna.*
 Gitano al creerse deshonrado;
 Se fue a su mujer, cuchillo en mano.
 "¿De quién es el hijo? ¡Me has engañao' fijo!"
 Y de muerte la hirió.
 Luego se hizo al monte con el niño en brazos,
 Y allí le abandonó.
*Luna quieres ser madre,
 Y no encuentras querer que te haga mujer,
 Dime, luna de plata,
 ¿Qué pretendes hacer con un niño de piel?
 Ah-ah-ah-ah, ah-ah-ah-ah,
 Hijo de la luna.*
 Y las noches que haya luna llena,
 Será porque el niño esté de buenas,
 Y si el niño llora,
 Menguará la luna para hacerle una cuna,
 Y si el niño llora,
 Menguará la luna para hacerle una cuna.
 José María Cano

Een dwaas die niet begrijpt,
 Hoe de legende afloopt,
 Waarin een zigeunervrouw,
 De maan aanbad tot aan het ochtendgloren,
 En huilend smeekte,
 Een dag te regelen,
 Om te trouwen met een soortgenoot.
 "Je zult je man hebben, met een bruine huid",
 Zei de volle maan vanuit de hemel,
 "Maar in ruil wil ik
 De eerste zoon
 Die je van hem krijgt.
 Wie haar zoon opoffert,
 Om niet alleen te zijn,
 Zal er weinig van houden".
*Maan, je wilt moeder wezen,
 En vindt niet de liefde die je tot vrouw maakt.
 Zeg me, zilveren maan,
 Wat wil je gaan doen met een kind van vlees en bloed?
 Ah-ah-ah-ah, ah-ah-ah-ah,
 Een zoon van de maan.*
 Van een kaneelkleurige vader werd een kind geboren,
 Zo wit als de rug van een hermelijn,
 Met grijze ogen in plaats van olijfkleurige,
 Een albinojongen van de maan.
 "Verdomme, zijn aangezicht! Dit kind is anderssoortig!
 En dat houd ik niet voor me".
*Maan, je wilt moeder wezen,
 En vindt niet de liefde die je tot vrouw maakt.
 Zeg me, zilveren maan,
 Wat wil je gaan doen met een kind van vlees en bloed?
 Ah-ah-ah-ah, ah-ah-ah-ah,
 Een zoon van de maan.*
 De zigeunerman voelde zich onteerd;
 Hij ging naar zijn vrouw, met een mes in de hand,
 "Van wie is dat kind? Je hebt me bedrogen!"
 En hij stak haar dood.
 Toen ging hij naar de bergen met het kind in de armen,
 En daar liet hij het achter.
*Maan, je wilt moeder wezen,
 En vindt niet de liefde die je tot vrouw maakt.
 Zeg me, zilveren maan,
 Wat wil je gaan doen met een kind van vlees en bloed?
 Ah-ah-ah-ah, ah-ah-ah-ah,
 Een zoon van de maan.*
 En in nachten waarin het volle maan is,
 Is dat doordat de jongen zich goed voelt,
 En als de jongen huilt,
 Kwijnt de maan om voor hem een wieg te maken,
 En als de jongen huilt,
 Kwijnt de maan om voor hem een wieg te maken.
 Vertaling 2021 Henk Reints (met dank aan enkele websites)

<https://www.youtube.com/watch?v=VaTb2AtMCfU>
<https://www.youtube.com/watch?v=MR3vH6U79Ko>